

До Дунаю

Михайло Старицький

Дунаю, Дунаю! Наш діду старезний, коханий!
Чого каламутний? Чи крові напився ти п'яний?
Ревеш, скаженієш, аж хвилі червоні повстали,
Шумують, скакають, зірвати силкуються скали;
А скали стоять нерухомо, понуро сто роки
І мов у кайданах держать твої води глибокі...
І марно ти стогнеш, як діти твої у неволі,
Не знаючи правди, не знаючи щасної долі!..